

VALMISTEYHTEENVETO

1. LÄÄKEVALMISTEEN NIMI

Tamsact 0,4 mg säädelysti vapauttava kapseli, kova

2. VAIKUTTAVAT AINEET JA NIIDEN MÄÄRÄT

Yksi kapseli sisältää 0,4 mg tamsulosiinihydrokloridia.

Täydellinen apuaineluettelo, ks. kohta 6.1.

3. LÄÄKEMUOTO

Säädelysti vapauttava kapseli, kova

Kapselien aliosa on oranssi ja kapselin korkki oivinvihreä. Kapseli on täytetty valkoisilla tai melkein valkoisilla pelletillä.

4. KLIINISET TIEDOT

4.1 Käyttöaiheet

Eturauhasen hyvänlaatuisesta likakasvusta (BPH) johtuvat alempien virtsateiden oireet (LUTS).

4.2 Annostus ja antotapa

Annostus

Yksi kapseli päivässä aamiaisen tai päivän ensimmäisen aterian jälkeen.

Antotapa

Kapseli niellään kokonaisen vesilasillisen kera pystyasennossa tai istuen (ei makuuasennossa). Kapselia ei saa rikkoa eikä avata, koska se voi vaikuttaa pitkävalkutteisen aktiivaineen vapautumiseen.

Pediatriset potilaat

Tamsulosiinin turvallisuutta ja tehoa ei ole osoitettu alle 18-vuotiaille lapsille. Tämänhetkiset saatavilla olevat tiedot on kuvattu kohdassa 5.1.

4.3 Vaatiaiheet

Ylherkkys valkuttavalle aineelle, mukaan lukien lääkkeen aiheuttama angioedeema tai kohdassa 6.1 mainituille apuaineille.

Aikaisemmin havaittu ortostaattinen hypotensio.

Vaikea maksan vajaatoiminta.

4.4 Varoitus et ja käytöön liittyvät varotoimet

Kuten muitakin alfa₁-salpaajia käytettäessä, tamsulosiinihoidon aikana voi esiintyä yksittäistapauksina verenpaineen laskua, mikä voi harvinaisissa tapauksissa johtaa pyörtymiseen. Ortostaattisen hypotension ensioireiden (huimaus, heikotus) ilmaantuessa potilaan on käytävä istumaan tai makuulle ja odottava, kunnes oireet ovat hävinneet.

Ennen Tamsact-hoidon aloittamista potilaas on tutkittava, jotta muut eturauhasen hyvänlaatuisten liikakasvun kaltaisia oireita aiheuttavat tilat voidaan sulkea pois.. Eturauhanen tulisi tutkia peräsuoden kautta sekä määritää tarvittaessa prostataspesifinen antigeeni (PSA) ennen hoidon aloittamista sekä säännöllisin väläjoin myöhemmin.

Varovaisuutta on noudatettava, kun hoidetaan potilaata, jolla on vakava munuaisten vajaatoiminta (kreatiinipuhdistuma alle < 10 ml/min), koska valmisteen käytöstä näille potilaalle ei ole kokemusta.

Angioedeemaa on raportoitu harvoin tamsulosiini hydrokloridin käytön jälkeen. Hoito täytyy lopettaa heti ja potilaasta on seurattava kunnes turvotus on hävinnyt. Tamsulosiini hydrokloridi lääkitystä ei tule aloittaa uudelleen.

Harmaakaihi- tai glaukoomaleikkauksen yhteydessä on joillakin potilailla, jotka käyttävät tai ovat aiemmin käytäneet tamsulosiinihydrokloridia, todettu IFIS-oireyhtymä (Intraoperative Floppy Iris Syndrome, pieni pupillin synrooman variantti). Oireyhtymä saattaa lisätä leikkaukskomplikaatioiden riskiä leikkauksen aikana ja sen jälkeen.

Tamsulosiinihydrokloridin käytön lopettamisesta 1-2 viikkoa ennen harmaakaihi- tai glaukoomaleikkausta on yksittäistapauksissa arvioitu olevan hyötyä, mutta vielä ei ole määritelty hoidon lopettamisen todellista hyötyä. IFIS-oireyhtymä on todettu myös potilailla, jotka keskeyttivät tamsulosiinihoidon pidemmäksi aikaa ennen leikkausta.

Tamsulosiinihydrokloridin aloittamista ei suositella potilaalle, jolle on suunniteltu harmaakaihi- tai glaukoomaleikkausta, ei suositella. Harmaakaihi- tai glaukoomaleikkausta suunniteltaessa leikkaavan lääkärin ja hoitohenkilökunnan on selvittää, käyttääkö potilaas parhaillaan tai onko hän aiemmin käytänyt tamsulosiinia, ja huolehdittava asianmukaisista toimenpiteistä leikkauksessa ilmenevän IFIS-oireyhtymän varalta.

Tamsulosiinihydrokloridia ei tule antaa samanaikaisesti CYP 3A4 inhibiittoreiden kanssa potilaalle, jotka ovat hitaita CYP 2D6-metabolioita.

Tamsulosiinihydrokloridia tulee käyttää varoen samanaikaisesti vahvojen ja kohtalaisten CYP 3A4 inhibiittoreiden kanssa (ks. kohta 4.5).

Tämä lääkevalmiste sisältää alle 1 mmol natriumia (23 mg) per kapseli, eli sen voidaan sanoa olevan ”natriumiton”.

4.5 Yhteisvaikutukset muideen lääkkeiden valmisteiden kanssa sekä muut yhteisvaikutukset

Yhteisvaikutustekijä on tehty vain akuisille.

Yhteisvaikutus ei havaittu, kun tamsulosiinihydrokloridia oli annettu samanaikaisesti joko atenololin, enalapriinin tai teofylliinin kanssa. Samanaikainen simetidinilääkitys nostaa tamsulosiinin plasmapitoisuutta, kun puolestaan furosemidi laskee pitoisuutta, mutta koska pitoisuustasot pysyvät

normaaliluvella, annostusta ei ole tarpeen muuttaa.

In vitro tamsulosiin vapaa fraktio ihmisen plasmassa ei muutu diatsepaamin, propranololin, trikloorimetaatsidin, klorimadinonin, amitryptiinin, diklofenaakin, glibenklamidin, simvastatiiniin tai varfariniin vaikutuksesta. Tamsulosiini ei myösäädän muuta diatsepaamin, propranololin, trikloorimetaatsidin eikä klorimadinonin vapaata fraktiota.

In vitro -tutkimuksissa maksan mikrosomifraktioilla (jotka edustavat CYP 450-entsyympärjestelmää) tamsulosiinilla ei ole havaittu interaktioita maksametabolian tasolla amitryptiinin, salbutamolin, glibenklamidin eikä finasteridin kanssa.

Diklofenaakki ja varfarini voivat nopeuttaa tamsulosiin eliminointia. Tamsulosiinhydrokloridin samanaikainen käyttö vahvojen CYP 3A4 inhibiittoreiden kanssa saattaa lisätä alistusta tamsulosiinhydrokloridiile. Ketokonatsolin (tunnettu vahva CYP 3A4 inhibiittori) samanaikainen käyttö lisäsi tamsulosiinhydrokloridin AUC-arvoa 2,8-kertaiseksi ja Cmax-arvoa 2,2-kertaiseksi. Tamsulosiinhydrokloridia ei tulsi käyttää samanaikaisesti vahvojen CYP 3A4-salpaajien kanssa hitaalla CYP 2D6-metabolijilla.

Tamsulosiinhydrokloridia tulee käyttää varoen yhdessä vahvojen ja keskivahvojen CYP 3A4-inhibiittoreiden kanssa.

Tamsulosiinhydrokloridin samanaikainen käyttö paroksettiin (vahva CYP 2D6-inhibiittori) nosti tamsulosiinhydrokloridin Cmax-arvoa 1,3-kertaiseksi ja AUC-arvoa 1,6-kertaiseksi, mutta näillä nousuilla ei katsota olevan kliinistä merkitystä.

Samanaikainen toisen α_1 -adrenoreseptorisalpaajan anto voi alentaa verenpainetta.

4.6 Fe rtilite etti, ras kaus ja ime tys

Tamsulosiinia ei ole tarkoitettu naisille.

Ejakulaatiohäiriötä on esiintynyt tamsulosiinin lyhyen ja pitkän alkavälin kliinisissä tutkimuksissa. Ejakulaatiohäiriötä, retrogradista ejakulaatiota ja ejakulaation epäonnistumista on raportoitu myyntiluvan myöntämisen jälkeen.

4.7 Vaikutus ajokyyn ja koneiden käyttökynnyyn

Tutkimuksia valmisteen vaikutuksesta autolla ajokyyn tai kyyn käyttää koneita ei ole tehty. Kuitenkin potilaiden on syytä olla tietoisia, että huimausta voi esiintyä.

4.8 Haimavaikutukset

Elinluokittelujärjestelmä	Yleinen (>1/100, <1/10)	Melko harvinainen (>1/1 000, <1/100)	Harvinainen (>1/10 000,	Hyvin harvinai- nen (<1/10	Tuntematon
---------------------------	-------------------------------	---	----------------------------	-------------------------------------	------------

			<1/1 000)	000)	
He rmos to	Huimaus (1,3%)	Päänsärky	Pyörtyminen		
Silmät					Näön sumentumi- nen, näköhäiriö
Sydän		Sydämentykytys			
Ve ris uonis to		Ortostaattinen hypotensio			
He ngitys elimet, rintak e hä ja välikars ina		Rinitti			Nenäveren- vuoto
Ruoans ulatus elimistö		Ummetus, ripuli, pahoimointi, oksentelu			Suun kuivuus
Iho ja ihonalaine n kudos		Ihottuma, kutina, urtikaria	Angioedeema	Stevens- Johnsonin oireyhtymä	Monimuotoinen punavihotuma Kesivä hotulehdus
Suk upuolie lime t ja rinnat	Ejakulaatio- häiriöt mukaan lukien Retrogradinen ejakulaatio, ejakulaation epäonnistuminen			Priapismi	
Yle is oire et ja antopaik as s a tote ttavat haitat		Astenia			

Tamsulosiin hoitooon liittyen on harmaakaihi- ja glaukoomaleikkauksen aikana raportoitu pieni mustuaisen oireyhtymää (IFIS, Intraoperative Floppy Iris Syndrome) (ks. Myös kohta 4.4).

Kaappaantulon jälkeen: Ylämainittujen haittavalutusten lisäksi tamsulosiin käytön yhteydessä on raportoitu seuraavia haittavalutuksia: eteisväriä, rytmihäiriö, takykardia ja hengenahdistus. Koska nämä spontaanit haittavalutukset on raportoitu maailmanlaajuisesti kaappaantulon jälkeen, ei esintymistihettä eikä tamsulosiin osuutta asiaan pystytä luotettavasti määritämään.

Epäillystä haittavalutuksista ilmoittaminen

On tärkeää ilmoittaa myyntiluvan myöntämisen jälkeisistä lääkevalmisteen epäillystä haittavalutuksista. Se mahdollistaa lääkevalmisten hyöty-haitta-tasapainon jatkuvan arvioinnin. Tervetyn huollon ammattilaisia pyydetään ilmoittamaan kalkista epäillystä haittavalutuksista seuraavalle taholle:

www-sivusto: www.fmea.fi

Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus Fimea

Lääkkeiden haitavaikutusrekisteri

PL 55

FI-00034 Fimea

4.9 Yliannostus

Oireet

Tamsulosiinihydrokloridin yliannostus saattaa aiheuttaa valkeaa verenpaineen laskua. Sitä on havaittu erilaissa yliannosilla. Suurin yksittäiselle potilaalle tahattomasti annettu tamsulosiinihydrokloridiyliannostus on ollut 12 mg. Tämä aiheutti päänsärkyä, mutta ei vaatinut sairaalahoittoa.

Hoito

Yliannostuksen aiheuttamassa akuutissa hypotensiassa ametaan kardiovaskulaarisista tukihoitosta. Verenpaine ja sydämen lyöntiheys voidaan palauttaa normaalitasolle asettamalla potilaan makkuulle. Mikäli tämä ei auta, huolehditaan riittävästä nestetyöstä ja tarvittaessa voidaan käyttää myös vasopressoreita. Munuaisten toimintaa ja muita elintointimoja tulee tuolloin tarkkailla. Dialyysi ei todennäköisesti auta, koska tamsulosiini sitoutuu erittäin suurella määrin plasman proteiineihin.

Imeytymistä voidaan ehkäistä esim. oksennuttamalla. Suurten lääkemäärien ollessa kyseessä, voidaan tehdä mahahuutelu ja antaa aktiivihiltä ja osmoottista laksatäivia, kuten natriumsulfaattia.

5. FARMAKOLOGISET OMINAISUUDET

5.1 Farmakodynamikk a

Farmakoterapeutinen ryhmä

Tamsulosiini on α_1 -adrenoreseptoriantagonisti. Lääkevalmisteella käytetään yksinomaan eturauhaseen liittyviin sairauksiin hoitoon.

ATC-koodi: G04CA02

Vaikuttusmekanismi

Tamsulosiini sitoutuu selektiivisesti ja kompetitiivisesti niihin postsynaptisiin α_1 -adrenoreseptoreihin, erityisesti alatyypeihin α_{1A} ja α_{1D} , jotka välittävät sileän lihaksen supistumista eturauhasessa ja virtsaputkessa relaksoidulla sileää lihasta.

Farmakodynamiset vaikutukset

Tamsulosiini lisää virtsan maksimivirtausnopeutta relaksoidulla sileää liasta eturauhasessa ja virtsaputkessa ja helpottaa siten obstruktioita.

Lääkevalmiste parantaa myös sellisia ärsytys- ja obstruktio-oireita, joissa alempien virtsateiden sileän lihaksen supistumisella on tärkeä osuus.

Alfasalpaajat voivat alentaa verenpaineetta alentamalla perifeeristä resistenssiä. Klinitestillä merkitsevä verenpaineen alenemista ei havaittu normotensioille potilaille tamsulosiinilla

suoritetuissa tutkimuksissa.

Lääkevalmisteen valkutus sekä kerääntymis- että tyhjennysoireisiin pysyy yllä myös pitääkaishoidossa, mistä johtuen kirurgisen hoidon tarve merkitsevästi siirtyy.

Pediatriset potilaat

Satunnaistetussa, lumekontrolloidussa, useilla annoksilla tehdysä kaksoissokkotutkimuksessa tutkittiin lapsia, joilla oli neurogeeninen virtsarakko. Tutkimuksessa satunnaistettiin kalkkaan 161 lasta (2–16-vuotiaita) saamaan joko yhtä kolmesta tamsulosiinannoksesta [pieni annos (0,001–0,002 mg/kg), keskisuuri annos (0,002–0,004 mg/kg) tai suuri annos (0,004–0,008 mg/kg)] tai lumelääkettä. Ensijaisena päätetapahtumana oli näiden potilaiden määrä, joiden virtsarakon vuotopaine (LPP, leak point pressure) pieni niihin, että se oli alle 40 cm H₂O, kahden samana päivänä tehdyyn tutkimuksen perusteella. Toissijaisia päätetapahtumia olivat virtsarakon vuotopaineen todellinen ja prosentuaalinen muutos lähtöarvosta, hydronefroosi ja hydroureterin paraneminen tai stabiloituminen sekä katetroinnilla mitattujen virtsamäärien ja katetroinnin aikaisten kastelukertojen muutos katetrointipäivän jäljään merkitynä. Ensijaisen ja toissijaisen päätetapahtumien osalta ei havaittu mitään tilastollisesti merkitsevää eroja lumelääkeryhmän tai minkään kolmen tamsulosiinannosryhmän välillä. Millään annostasolla ei havaittu annos-vastesuhdetta.

5.2 Farmakokineen tiikka

Imeytyminen

Tamsulosiini imetyy nopeasti suolistosta ja sen biologinen hyötyosuuus on lähes täydellinen. Ennen lääkkeen ottoa nautittu ateria hidastaa imetymistä. Tasainen imetyminen voidaan varmistaa ottamalla tamsulosiinihydrokloridi -valmiste aina aamaisen jälkeen. Tamsulosiinilla on lineaarinen kinetikka.

Tamsulosiinkerta-annos ruokailun jälkeen otettuna saa aikaan tamsulosiinin huippupitoisuuden plasmassa noin 6 tunnin kuluttua. Vakaassa tilassa, mikä toistuvassa annostelussa saavutetaan viidenteen päivään mennessä, C_{max} on potilaalla noin 2/3 korkeampi kuin kerta-annoksen jälkeen. Vaikka tämä on todettu vain ikäillä, sama tulos on odotettavissa myös nuoremmilla potilailla. Plasman tamsulosiinipitoisuudessa on suuria potilaiden välisiä vaihteluja sekä kerta-annon että toistuvan annon jälkeen.

Jakautuminen

Ihmisessä tamsulosiini sitoutuu plasman proteiineihin yli 99 %:sti ja jakautumistilavuus on pieni (n. 0,2 l/kg).

Biotransformaatio

Tamsulosiinilla on vähäinen ensikierron metabolismi. Suurin osa tamsulosiinista on plasmassa muuttumattomana. Lääkeaine metaboloituu maksassa.

Rotilla tehdysä tutkimuksissa tamsulosiinin todettiin aiheuttavan vain vähän maksan mikrosomaalisten entsyyymiä induktioita.

Metabolitit eivät ole niihin tehokkaita tai toksisia kuin aktiivi lääkeaine.

Lievä maksan toiminnanvajaus ei vaadi annoksen muuttamista.

Eliminaatio

Tamsulosiini ja sen metabolitiit erityväät pääasiassa virtsaan, noin 9 % annoksesta muuttumattomassa muodossa.

Potilailla tamsulosiinin eliminaation puoliintumisaika on noin 10 tuntia (ruuan jälkeen otettuna) kerta-annoksen jälkeen ja vastaavasti 13 tuntia steady state -tasolla.

5.3 Pre kliiniset tiedot turvallis uudesta

Toksisuutta kerta-annoksen ja toistuvan annon jälkeen on tutkittu hirillä, rotilla ja koirilla. Lisäksi on tutkittu lisääntymistoksisuutta rotilla, karsinogenisyyttä hirillä ja rotilla sekä genotoksisuutta *in vivo* ja *in vitro*.

Suurten tamsulosiinianosten todettu yleinen toksisuusprofiili vastaa alfa-adrenergisten saappaajien tunnettua farmakologista vaikutusta.

Erittäin suuria annoksia annettaessa korista todettiin EKG-muutoksia. Tällä ei kuitenkaan oleteta olevan klinistä merkitystä. Tamsulosiinilla ei todettu olevan merkittäviä genotoksisia ominaisuuksia.

Naarasrotilla ja -hirillä on todettu esiintyvän enemmän rintarauhasten profferatiivisia muutoksia tamsulosiinalistuksen yhteydessä. Näitä löydöksiä, jotka todennäköisesti liittyvät epäsuorasti hyperprolaktinemian ja esiintyvät vain suurten annosten seurauksena, pidetään kliniseksi merkityksettömänä.

6. FARMASEUTTISET TIEDOT

6.1 Apuaineet

Kapselin sisältö

Mikrokiteinen selluloosa

Metakryylihappo-etyylialkrylaattikopolymeeri

Polyisobutyraatti 80

Natriumlaurylsulfaatti

Trietyylitraatti

Talkki

Kapselin kuori

Liivate

Indigokarmiini (E 132)

Titaanioksidi (E 171)

Keltainen rautaoksidi (E 172)

Punainen rautaoksidi (E 172)

Musta rautaoksidi (E 172)

6.2 Yhteensopimattomuudet

Ei oleellinen.

6.3 Kestoaiaka

3 vuotta

6.4 Säilytys

Läpipaipakkaus: Säilytä alkuperäispakka uksessa.
Purkki pidä muovipurkki tyyvästi suljettuna.

6.5 Pakkauksen tyyppi ja pakkauuskoot

Pahvikotelossa olevat läpipaipakkaukset (PVC/PE/PVDC/Alumiini) ja HDPE-purkit, joissa PP turvasuljin.

Pakkauuskoot: 10, 14, 20, 28, 30, 50, 56, 60, 90, 100 tai 200 säädelysti vapauttavaa kapselia.

Kalkkia pakkauuskokoja ei vältämättä ole myynnissä.

6.6 Erityisestet varotoimet hävittämiseelle

Ei erityisvaatimuksia.

7. MYYNTILUVAN HALTIJA

Holsten Pharma GmbH
Hahnstrasse 31-35
60528 Frankfurt am Main
Saksa

8. MYYNTILUVAN NUMERO

20744

9. MYYNTILUVAN MÖNTÄMISPÄIVÄMÄÄRÄ / UUDISTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

23.3.2005/23.3.2010

10. TEKSTIN MUUTTAMISPÄIVÄMÄÄRÄ

21.05.2024

PRODUKTRESUMÉ

1. LÄKEMEDLETS NAMN

Tamsact 0,4 mg kapsel med modifierad frisättning, hård

2. KVALITATIV OCH KVANTITATIV SAMMANSÄTTNING

En kapsel innehåller 0,4 mg tamsulosinhydroklorid.

För fullständig förteckning över hjälpmännen, se avsnitt 6.1.

3. LÄKEMEDELSFORM

Kapsel med modifierad frisättning, hård

Kapslarna har orange underdel med en olivgrön överdel. Kapseln är fylld med vita till off-vita pellets.

4. KLINISKA UPPGIFTER

4.1 Terapeutiska indikationer

Symtom från nedre urinvägarna (LUTS) i samband med benign prostatahyperplasi (BPH).

4.2 Dosering och administreringssätt

Dosering

En kapsel dagligen, tas efter frukost eller dagens första måltid.

Administreringssätt

Kapseln måste sväljas hel med ett glas vatten i stående eller sittande ställning (inte i liggande ställning). Kapseln får inte krossas eller öppnas, eftersom detta kan påverka den modifierade frisättningen av den aktiva substansen.

Pediatrisk population

Säkerhet och effekt för tamsulosin för barn under 18 år har inte fastställts. Den information som just nu är tillgänglig finns i avsnitt 5.1.

4.3 Kontraindikationer

Överkänslighet mot den aktiva substansen, inkluderande läkemedelsinducerat angioödem, eller mot något hjälpmäne som anges i avsnitt 6.1.

Ortostatisk hypotension i anamnesen.

Svårt leverinsufficiens.

4.4 Varningar och försiktighet

Liksom för andra alfa₁-antagonister kan en blodtryckssänkning ses hos enstaka individer vid behandling med tamsulosin, vilket i sällsynta fall kan resultera i svimning. Vid de första tecknen på ortostatisk hypotension (yrsel, svaghet) ska patienten sätta sig eller lägga sig ned tills symtomen försvunnit.

Innan behandling med Tamsact påbörjas ska patienten undersökas med syfte att utesluta andra tillstånd som kan orsaka samma symptom som benign prostatahyperplasi. Rektal undersökning av prostata och, om nödvändigt, bestämning av prostataspecifikt antigen (PSA) ska utföras innan behandlingen och därefter med regelbundna mellanrum.

Behandling av patienter med svårt nedsatt njurfunktion (kreatinin clearance < 10 ml/min) ska ske med försiktighet, då användning av tamsulosin inte har studerats i denna patientgrupp.

Angioödem har i sällsynta fall rapporterats efter användning av tamsulosinhydroklorid. Behandlingen måste utsättas omgående och patienten övervakas tills svullnaden försvinner. Behandling med tamsulosinhydroklorid ska inte inledas på nytt.

IFIS-syndrom (Intraoperative Floppy Iris Syndrome, en variant av liten pupill-syndrom) har observerats under katarakt- eller glaukomkirurgi hos vissa patienter som behandlas eller tidigare behandlats med tamsulosinhydroklorid. IFIS kan öka risken för ögonkomplikationer under och efter operationen.

Utsättning av tamsulosinhydroklorid 1–2 veckor före katarakt- eller glaukomkirurgi har i enstaka fall angetts vara till hjälp, men nyttan med utsättning har ännu inte faststälts. IFIS-syndrom har även rapporterats hos patienter som avstått tamsulosin under en längre period före kirurgi.

Att påbörja behandling med tamsulosinhydroklorid hos patienter för vilka katarakt- eller glaukomkirurgi är inplanerad rekommenderas inte. Vid planering av katarakt- eller glaukomkirurgi ska opererande läkaren och vårdpersonalen undersöka om patienten behandlas eller har behandlats med tamsulosin, för att säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas för att hantera IFIS under operationen.

Tamsulosinhydroklorid ska inte ges samtidigt med CYP3A4-hämmare till patienter som är långsamma metaboliserares av CYP2D6.

Tamsulosinhydroklorid ska användas med försiktighet samtidigt med starka eller måttliga CYP3A4-hämmare (se avsnitt 4.5).

Detta läkemedel innehåller mindre än 1 mmol (23 mg) natrium per kapsel, d.v.s. är näst intill ”natriumfritt”.

4.5 Interaktioner med andra läkemedel och övriga interaktioner

Interaktionsstudier har endast utförts på vuxna.

Inga interaktioner har setts, när tamsulosinhydroklorid gavs tillsammans med antingen atenolol, enalapril eller teofyllin. Administrering tillsammans med cimetidin ger ökade plasmanivåer av tamsulosin, medan furosemid ger en sänkning, men eftersom nivåerna håller sig inom normalvärdena behöver dosen inte justeras.

In vitro påverkades inte den obundna fraktionen av tamsulosin i human plasma av diazepam, propranolol, triklormetiazid, klormadinon, amitriptylin, diklofenak, glibenklamid, simvastatin eller

warfarin. Tamsulosin påverkade inte heller den obundna fraktionen av diazepam, propranolol, triklormetiazid eller klormadinon.

I *in vitro*-undersökningar av tamsulosin har mikrosomala fraktioner i levern (som representerar det cytochrom P450-medierade metabola enzymsystemet) inte observerats ha några interaktioner på levermetabolismnivå med amitriptylin, salbutamol, glibenklamid eller finasterid.

Diklofenak och warfarin kan öka elimineringshastigheten av tamsulosin.

Samtidig administrering av tamsulosinhydroklorid med starka CYP3A4-hämmare kan leda till ökad exponering för tamsulosinhydroklorid. Samtidig administrering med ketokonazol (en känd, stark CYP3A4-hämmare) resulterade i en ökning av AUC och C_{max} för tamsulosinhydroklorid med 2,8 respektive 2,2 gånger. Tamsulosinhydroklorid bör inte ges i kombination med starka CYP3A4-hämmare till patienter som är långsamma metaboliserares av CYP2D6.

Tamsulosinhydroklorid ska användas med försiktighet i kombination med starka eller måttliga CYP3A4-hämmare.

Administrering av tamsulosinhydroklorid tillsammans med paroxetin, en stark CYP2D6-hämmare, resulterade i en ökning av C_{max} med 1,3 gånger och AUC med 1,6 gånger, men dessa ökningar anses inte vara kliniskt relevanta.

Administrering samtidigt med andra α_1 -adrenoreceptorantagonister kan ge upphov till hypotensiva effekter.

4.6 Fertilitet, graviditet och amning

Tamsulosin är inte avsett för kvinnor.

Ejakulationsbesvär har observerats vid korta och långa kliniska undersökningar med tamsulosin. Fall av ejakulationsbesvär, retrograd ejakulation och utebliven ejakulation har rapporterats efter godkännande för försäljning.

4.7 Effekter på förmågan att framföra fordon och använda maskiner

Inga studier avseende effekterna på förmågan att framföra fordon eller använda maskiner har utförts. Patienter ska däremot vara medvetna om att yrsel kan förekomma.

4.8 Biverkningar

Organsystem-klass	Vanliga ($\geq 1/100, < 1/10$)	Mindre vanliga ($\geq 1/1\,000, < 1/100$)	Sällsynta ($\geq 1/10\,000, < 1/1\,000$)	Mycket sällsynta ($< 1/10\,000$)	Ingen känd frekvens
Centrala och perifera nervsystemet	Yrsel (1,3 %)	Huvudvärk	Synkope		
Ögon					Dimsyn, synnedsättning
Hjärtat		Hjärtklappning			
Blodkärl		Ortostatisk hypotension			
Andningsvägar, bröstkorg och mediastinum		Rinit			Epistaxis

Magtarmkanalen		Förstopning, diarré, illamånde, kräkningar			Muntorhet
Hud och subkutan vävnad		Hudutslag, klåda, urtikaria	Angioödem	Stevens– Johnsons syndrom	Erythema multiforme, exfoliativ dermatit
Reproduktions- organ och bröstkörtel	Ejakulations- besvär, inklusive retrograd ejakulation, utebliven ejakulation			Priapism	
Allmänna symptom och/eller symptom vid administrerings- stället		Asteni			

Liten pupill-syndrom (IFIS, Intraoperative Floppy Iris Syndrome) som associerats med tamsulosinbehandling har rapporterats vid katarakt- och glaukomkirurgi (se även avsnitt 4.4).

Erfarenheter efter godkännandet för försäljning: Utöver de biverkningar som listas ovan har förmaksflimmer, arytmier, takykardi och dyspné rapporterats i samband med tamsulosinbehandling. Eftersom dessa spontant rapporterade händelser härrör från den världsomspänande användningen efter godkännandet för försäljning, kan inte frekvensen för dessa händelser och vilken roll tamsulosin spelat för orsakssambandet fastställas på ett tillförlitligt sätt.

Rapportering av misstänkta biverkningar

Det är viktigt att rapportera misstänkta biverkningar efter att läkemedlet godkänts. Det gör det möjligt att kontinuerligt övervaka läkemedlets nytta-riskförhållande. Hälso- och sjukvårdspersonal uppmanas att rapportera varje misstänkt biverkning till:

webbplats: www.fimea.fi

Säkerhets- och utvecklingscentret för läkemedelsområdet Fimea

Biverkningsregistret

PB 55

00034 FIMEA

4.9 Överdosering

Symtom

Överdosering av tamsulosinhydroklorid kan potentiellt resultera i svår hypotension. Detta har observerats vid olika grader av överdosering. Den största oavsiktliga överdoseringen av tamsulosinhydroklorid hos en enskild patient var 12 mg. Detta gav upphov till huvudvärk, men krävde inte sjukhusvård.

Behandling

Vid akut hypotension efter överdosering ska kardiovaskulärt stöd ges. Genom att lägga patienten ned kan blodtrycket återställas och hjärtfrekvensen normaliseras. Om detta inte hjälper, kan volymersättningsmedel ges och, om nödvändigt, ett kärlsammandragande läkemedel. Njurfunktionen och övriga vitala funktioner ska övervakas. Hemodialys är troligtvis inte till hjälp, eftersom tamsulosin i mycket hög grad binds till plasmaproteiner.

För att hindra absorption kan åtgärder såsom att framkalla kräkning vidtas. När stora mängder intagits, kan man göra en ventrikelsköljning samt ge aktivt kol och ett osmotiskt laxermedel, såsom natriumsulfat.

5. FARMAKOLOGISKA EGENSKAPER

5.1 Farmakodynamiska egenskaper

Farmakoterapeutisk grupp

Tamsulosin är en α_1 -adrenoreceptorantagonist. Läkemedlet ska uteslutande användas för behandling av prostatasjukdomar.

ATC-kod: G04CA02

Verkningsmekanism

Tamsulosin binds selektivt och kompetitivt till de postsynaptiska α_1 -adrenoreceptorer, särskilt subtyperna α_{1A} och α_{1D} , som förmedlar sammandragning av glatt muskulatur i prostata och urinröret genom att relaxera den glatta muskulaturen.

Farmakodynamisk effekt

Tamsulosin ökar den maximala urinflödeshastigheten genom relaxering av den glatta muskulaturen i prostata och urinröret, vilket minskar obstruktionen.

Tamsulosin är också effektiv mot symptom på irritation och obstruktion där sammandragning av den glatta muskulaturen i nedre urinvägarna spelar en viktig roll.

Alfablockerare kan sänka blodtrycket genom att minska perifer resistens. Ingen klinisk relevant sänkning av blodtrycket sågs hos patienter med normalt blodtryck i kliniska undersökningar med tamsulosin.

Effekterna på lagrings- och tömningssymtom bibehålls även under långtidsbehandling. Behovet av kirurgi kan därmed skjutas upp avsevärt.

Pediatrisk population

En dubbelblind, randomiserad och placebokontrollerad dosomfångsstudie utfördes på barn med neurogen blåsa. Totalt 161 barn (i åldrarna 2 till 16 år) randomiseras och behandlades med en av 3 dosnivåer av tamsulosin (läg [0,001 till 0,002 mg/kg], medium [0,002 till 0,004 mg/kg] och hög [0,004 till 0,008 mg/kg]), eller placebo. Primär endpoint var antalet patienter som minskade sitt detrusor-”leak point pressure” (LPP) till < 40 cm H₂O baserat på två utvärderingar som gjordes på samma dag. Sekundära endpoints var: faktisk och procentuell förändring jämfört med baslinjen för LPP, förbättring eller stabilisering av hydronefros och hydrouretär samt ändrade urinvolymer, vilka erhållits genom kateterisering, samt antalet gånger patienten varit våt vid kateterisering, vilket registrerats i kateteriseringsdagböcker. Ingen statistiskt signifikant skillnad kunde ses mellan placebogruppen och någon av de tre tamsulosindosgrupperna för vare sig primära eller sekundära endpoints. Ingen dosrespons observerades vid någon dosnivå.

5.2 Farmakokinetiska egenskaper

Absorption

Tamsulosin absorberas snabbt från tarmen och är nästan helt biotillgänglig. Absorption av tamsulosin minskar av en nylichen intagen måltid. En jämn absorption kan främjas genom att patienten alltid tar tamsulosinhydroklorid efter frukosten.

Tamsulosin uppvisar linjär kinetik.

Efter en enkeldos tamsulosin intagen efter en måltid uppnås maximal plasmanivå efter ca 6 timmar. Vid steady state, som uppnås senast dag 5 vid upprepad dosering, är C_{max} hos patienter omkring två tredjedelar högre än vad som nås efter en enkeldos. Även om detta sågs hos äldre patienter, förväntas samma resultat hos yngre. Det finns en betydande variation beträffande plasmanivåer av tamsulosin mellan olika patienter både efter enkeldos och vid upprepad dosering.

Distribution

Hos mänskliga är över 99 % av tamsulosin bundet till plasmaproteiner. Distributionsvolymen för tamsulosin är liten (ca 0,2 l/kg).

Metabolism

Tamsulosin har liten förstapassage-effekt. Merparten tamsulosin förekommer i plasma i form av oförändrad aktiv substans. Tamsulosin metaboliseras i levern.

I studier på råttor förekom knappt någon induktion av mikrosomala leverenzym orsakad av tamsulosin.

Metaboliterna är inte lika effektiva eller toxiska som modersubstansen.

Milt nedsatt leverfunktion kräver inte dosjustering.

Eliminering

Tamsulosin och dess metaboliter utsöndras huvudsakligen i urinen, där ca 9 % av dosen förekommer i oförändrad form.

Halveringstiden för tamsulosin hos patienter är ca 10 timmar (efter en måltid) vid enkeldosering och 13 timmar vid steady state.

5.3 Prekliniska säkerhetsuppgifter

Toxicitetsstudier med enkel- samt upprepad dosering har utförts på möss, råttor och hundar. Dessutom har reproduktionstoxikologi hos råttor, karcinogenicitet hos möss och råttor samt *in vivo* och *in vitro* genotoxicitet undersökts.

Den allmänna toxicitetsprofilen, som ses vid höga doser av tamsulosin, överensstämmer med de kända farmakologiska effekterna hos alfaadrenerga blockerare.

Vid mycket höga doser förändrades EKG hos hundar. Denna respons anses inte vara kliniskt relevant. Tamsulosin visade inga relevanta genotoxiska egenskaper.

En ökad incidens av proliferativa förändringar i bröstkörteln hos honråttor och honmöss har rapporterats vid tamsulosinexponering. Dessa fynd, som förmodligen medierats indirekt av hyperprolaktinemi och endast har setts vid höga doser, anses vara kliniskt irrelevanta.

6. FARMACEUTISKA UPPGIFTER

6.1 Förteckning över hjälppämne

Kapselinnnehåll

Mikrokristallin cellulosa

Metakrylysa – etylakrylatsampolymer

Polysorbat 80

Natriumlaurilsulfat

Trietylcitrat

Talk

Kapselskal

Gelatin

Indigokarmin (E132)

Titanoxid (E171)

Gul järnoxid (E172)

Röd järnoxid (E172)

Svart järnoxid (E172)

6.2 Inkompatibiliteter

Ej relevant.

6.3 Hållbarhet

3 år

6.4 Särskilda förvaringsanvisningar

Blister: Förvaras i originalförpackningen.

Burk: Tillslut plastburken väl.

6.5 Förpackningstyp och inne håll

Blisterkartor (PVC/PE/PVDC/aluminium) i kartong och HDPE-burkar med PP-barnskyddande lock.

Förpackningsstorlekar: 10, 14, 20, 28, 30, 50, 56, 60, 90, 100 eller 200 kapslar med modifierad frisättning.

Eventuellt kommer inte alla förpackningsstorlekar att marknadsföras.

6.6 Särskilda anvisningar för destruktion

Inga särskilda anvisningar.

7. INNEHAVARE AV GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

Holsten Pharma GmbH

Hahnstrasse 31-35

60528 Frankfurt am Main

Tyskland

8. NUMMER PÅ GODKÄNNANDE FÖR FÖRSÄLJNING

20744

9. DATUM FÖR FÖRSTA GODKÄNNANDE/FÖRNYAT GODKÄNNANDE

23.3.2005/23.3.2010

10. DATUM FÖR ÖVERSYN AV PRODUKTRESUMÉN

21.05.2024